

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
A Developing Model of Learning area of Social Studies, Religions and Culture
to support Discipline in the Classroom, Secondary School level.
(Matthayom Suksa 2) Wichachart school, Warinjamrap, Ubon Ratchathani

อรุณวรรณ เจียกกุลเทียม^{1*}

Arunwan Chiakngulueam¹

¹สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

Division of Education, Warinjamrab Municipality Ubon Ratchathani, Thailand

*Corresponding author e-mail: Arunwan23@gmail.com โทร. 063-9564745

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย (1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (2) เพื่อเปรียบเทียบเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียน และ(3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินของรูปแบบการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบวัดควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่แบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ; รูปแบบการเรียนรู้ “BDSRS Model”; ระเบียบวินัยในชั้นเรียน ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

The purposes of this studies were as follows: (1) To develop and determine efficiency of supporting discipline in classroom, in the Learning area of Social Studies, Religions and Culture form Secondary level students (Matthayom Suksa 2); (2) To Compare the impact of this method of supporting discipline in classroom, in the learning area of Social Studies, Religion and Culture form Secondary level students (Matthayom Suksa 2) both before and after class. (3) To investigate the level of students satisfaction in this developing model the learning areas of Social Studies, Religion and Culture form. In supporting discipline in the classroom for secondary level (Matthayom Suksa 2)

The subject were 32 students Secondary level students (Matthayom Suksa 2) from Warinwachachat School. The data were collected via a developing model of learning area of Social Studies, Religion and Culture form. Using the lesson plan, teaching evaluation test, achievement test, a questionnaire of the students discipline and the students satisfaction form in the classroom. The data were analyzed using descriptive statistic (percentage, mean), t-test dependent and content analysis.

Keywords: A Developing Model of Learning; “BDSRS teaching Model”;

The disciplining in the classroom; Learning achievement

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ในช่วงอดีตจนถึงปัจจุบันพบว่าการจัดการเรียนรู้วิชาหน้าที่พลเมืองไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ไม่สนองตอบกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนส่วนมากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เน้นการถ่ายทอดความรู้และเนื้อหา ละเลยการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพ ครูให้ความสนใจและให้ความสำคัญแก่นักเรียนน้อย ไม่สนใจความต้องการของผู้เรียนเพียงแต่เตรียมเนื้อหาที่จะสอน ผู้เรียนแต่ละคนได้รับการปฏิบัติอย่าง เดียวกันโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการจัดการเรียนรู้เนื้อหามากกว่าการจัดการเรียนรู้ กระบวนการแสวงหาความรู้ มิได้ดึงเอาศักยภาพของนักเรียนออกมาใช้ การจัดการเรียนรู้ของครูยึดหนังสือ แทนหลักสูตรและสอนโดยวิธีบรรยาย (รุ่ง แก้วแดง. 2559)

ในโรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ เทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นโรงเรียนขยายโอกาสได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายให้โรงเรียนในสังกัดดำเนินการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 สมรรถนะ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ผลการประเมินของผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ ประจำปีการศึกษา 2565 ความสามารถในการคิด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.14 คิดเป็นร้อยละ 51.40 คะแนนเฉลี่ยทั้ง 5 สมรรถนะเท่ากับ 4.11 คิดเป็นร้อยละ 41.10 ผลการสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (O-Net) 52.23 (โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ. 2565) จากผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน นักเรียนมีความสามารถในการคิดอยู่ในระดับดีและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งจากการสังเกตของครูผู้สอนพบว่านักเรียนขาดทักษะการคิดริเริ่ม คิดสร้างสรรค์ ขาดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า ไม่สามารถคาดคะเน ทำนาย หรือการประเมินผลเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้และที่สำคัญไม่สามารถสร้างความคิดรวบยอดได้ ผลการประเมินจึงไม่สามารถทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ จึงทำให้การเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นทักษะการคิดโดยเฉพาะกระบวนการสร้างระเบียบวินัยในชั้นเรียน ขาดทักษะในการสร้างความคิดรวบยอดในเนื้อหาที่เรียนไม่เข้าใจ เนื้อหาสาระ ซึ่งนักเรียนจะต้องลงมือปฏิบัติ ครูผู้สอนไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการสร้างระเบียบวินัยที่จะสามารถนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติได้ถูกต้องตามความเหมาะสมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวอาจทำได้โดยการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

จากแนวคิด หลักการและเหตุผลดังกล่าว รวมทั้งเหตุผลที่ว่าทุกรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นหรือวิธีสอนแบบต่างๆ ไม่สามารถใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลทุกๆ ด้านทุกสถานการณ์และทุกเวลา สอดคล้องกับที่ (วิชรา เล่าเรียนดี. 2559) ที่ได้เสนอแนวคิดที่ว่ารูปแบบการสอน และวิธีการจัดการเรียนรู้มีมากมายหลายรูปแบบ และหลายวิธีการเลือกใช้ควรให้เหมาะสมกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ลักษณะเนื้อหาวิชาความพร้อมของผู้เรียน และสื่อการเรียนรู้ รูปแบบการสอนคิดหรือวิธีสอนคิดหลายๆ วิธีสามารถนำมาพัฒนาการคิด ทั้งทักษะการคิดและความรู้ในเนื้อหาสาระ ครูควรจะสามารถเลือก และตัดสินใจได้ว่าควรเลือกรูปแบบใดหรือควรบูรณาการรูปแบบใดกับเทคนิควิธีสอนแบบใดในการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดนั้น ไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับวิธีสอนหรือรูปแบบการสอนคิดที่เหมาะสมเท่านั้น เพราะทักษะการคิดลักษณะการคิดแต่ละประเภทแต่ละระดับสามารถจะผสมผสานกับวิธีจัดการเรียนรู้ อื่น ๆ ได้แม้กระทั่งวิธีการสอนแบบบรรยายหรือวิธีสอนแบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่วิธีการสอนทักษะการคิดโดยตรง ถึงแม้ว่าในปัจจุบันมีรูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

มากมาย ให้ผู้สนใจเลือกใช้ตามความเหมาะสม เนื่องจากทุกรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น หรือวิธีสอนแบบต่างๆ ไม่สามารถนำมาใช้พัฒนาผู้เรียนได้ทุกๆ ด้านหรือทุกๆ แห่งได้อย่างมีประสิทธิภาพผลเท่าเทียมกัน รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้กันมาโดยตลอดจึงไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา จึงต้องมีการประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบและดัดแปลงให้สอดคล้องกับเป้าหมายหรือมีการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมขึ้นมาใหม่ ดังนั้นการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้คิดค้นนวัตกรรมเพื่อทำการศึกษาในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้เทคนิคที่เรียกว่า “BDSRS Model” หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ โดยจัดแบ่งช่วงเวลาการเรียนให้ เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละเรื่อง ยึดหลักการจัดประสบการณ์ที่หลากหลาย ยืดหยุ่นและเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองผู้เรียนทุกแบบ การเรียนให้มีโอกาสได้เรียนรู้ และได้ปรับตัวเรียนรู้ในแบบการเรียนอื่นๆ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นระดมความคิด (Brainstorm) 2) ขั้นกำหนดปัญหา (Define the problem) 3) ขั้นศึกษาทฤษฎี (Study the theory) 4) ขั้นแสดงบทบาทสมมุติ (Role play) 5) ขั้นสรุปและประเมินผล (Summary and evaluation)

วัตถุประสงค์การวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความ มีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ เทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 117 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ เทศบาลเมืองวารินชำราบ จำนวน 32 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาและวิจัยคั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยคั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.3.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3.2 แบบวัดความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

4. แบบแผนการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยได้กำหนดแบบแผนในการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Pre Experimental Design) โดยใช้แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553) ซึ่งแสดงแบบแผนการวิจัยดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แบบแผนการวิจัยแบบ Pre Experimental Design (The One Group Pre-test Post-test Design)

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียนด้วย BDSRS Model การเรียนรู้
X	แทน	การเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้
T ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียนด้วย BDSRS Model การเรียนรู้

4.1 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาที่ได้จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาหน้าที่พลเมือง สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งนำมาจัดทำเป็นใบความรู้ และใบงาน สำหรับใช้ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนตามรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อฝึกและพัฒนาความสามารถควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนตามองค์ประกอบการเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล ซึ่งใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้ในวิชาหน้าที่พลเมือง สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม จำนวน 16 ชั่วโมง ทั้งนี้ ไม่นับรวมเวลาในการปฐมนิเทศอีก 1 ชั่วโมงและสรุปหลังเรียนอีก 1 ชั่วโมง

4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองสอนตามรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยเริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วันที่ 16 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 - 28 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

4.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

4.3.1 ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติเพื่อขออนุญาตในการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4.3.2 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 32 คน โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนมีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ปฐมนิเทศนักเรียนในห้อง โดยชี้แจงทำความเข้าใจ หลักการ เหตุผล และประโยชน์ของการวิจัยให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบ พร้อมทั้งทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้เพื่อให้ผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุด

2) ผู้วิจัยจัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนคละความสามารถ มีนักเรียนเรียนเก่งเรียนปานกลาง และเรียนอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

3) นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวันที่ 1 ของการทดลองและแบบวัดเสริมสร้างระเบียบวินัยในชั้นเรียน ในวันที่ 2 ของการทดลอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแจ้งผลคะแนนให้นักเรียนแต่ละคนทราบ

4) ดำเนินการใช้รูปแบบการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ใช้เวลาในการสอน 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยไม่นับวันสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ การจัดการเรียนก่อนและหลังเรียนระหว่างการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมประเมินผลการทำกิจกรรม และสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน จัดการเรียนรู้ ดังนี้

4.1) ขั้นสร้างประสบการณ์ทบทวนความรู้เดิม ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน

4.2) ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสนใจ และอยากรู้ อยากเห็นแสวงหาข้อมูลความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ

4.3) ขั้นการบูรณาการ การสังเกตไปสู่ความคิดรวบยอด เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และไตร่ตรองความรู้ เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

4.4) ขั้นการพัฒนาความรู้ความคิดรวบยอด แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ จนสร้างความคิดรวบยอดเรื่องที่เรียนได้

4.5) ขั้นปฏิบัติตามแนวคิดที่รวบยอด ผู้เรียนทำตามขั้นตอนที่กำหนด ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมจากใบงาน ทำแบบฝึกหัด สรุปผลการปฏิบัติกิจกรรม โดยผู้สอนคอยชี้แนะ

4.6) ขั้นปรับแต่งเป็นแนวคิดของตัวเอง สรุปและการจัดระเบียบข้อมูล ผู้เรียนมีการสรุปเพื่อช่วยในการจดจำสิ่งที่เรียนได้ง่าย

4.7) ขั้นการคิดวิเคราะห์แสดงผลงาน เป็นขั้นที่นักเรียนได้แสดงผลงานเพื่อให้เพื่อนๆ ตีชมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีระเบียบวินัย

4.8) การแลกเปลี่ยนความรู้ ประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ ในรูปแบบต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนนำความรู้ที่เข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

5) หลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน แบบวัดความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจมีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ไปวัดกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติที่แบบไม่อิสระ (t-test แบบ Dependent Samples)

5.2 วิเคราะห์ความสามารถด้านการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติที่แบบไม่อิสระ (t-test แบบ Dependent Samples)

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนด้วยรูปแบบการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

6.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรหาค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

6.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

6.3 หาค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

สูตรที่ 1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 (\text{Efficiency}_1) = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างเรียน
	A	แทน	ผลรวมคะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างเรียนแต่ละชั่วโมง
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

สูตรที่ 2 ประสิทธิภาพของผลผลิต (E_2)

$$E_2 (\text{Efficiency}_2) = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
เรียนรู้	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบหลังการ
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการเรียนรู้
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

6.4 สถิติทดสอบสมมติฐานที่แบบไม่อิสระ

ใช้สถิติ t – test แบบ Dependent Samples) (สมนึก ภัททิยธนี. 2551)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าวิกฤติเพื่อทราบความมี
นัยสำคัญ	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” มีความสอดคล้องกัน (IOC = 0.89) และเมื่อนำไปหาประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) แบบกลุ่มใหญ่ (Filed Tryout) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ จำนวน 32 คน ได้ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เท่ากับ 84.08/85.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ผลการวิจัยพบว่า (2.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (2.2) ความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความพึงใจรายด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองและร่วมกันเรียนรู้กับผู้อื่น มีการเรียงเนื้อหาและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและสรุปความรู้เชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีชื่อเรียกว่า “BDSRS Model” มีองค์ประกอบดังนี้ หลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และความสามารถสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน 1) ขั้นระดมความคิด (Brainstorm) 2) ขั้นกำหนดปัญหา (Define the problem) 3) ขั้นศึกษา

ทฤษฎี (Study the theory) 4) ชั้นแสดงบทบาทสมมุติ (Role play) 5) ชั้นสรุปและประเมินผล (Summary and evaluation) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า รูปแบบการเรียน การสอนมีความสอดคล้องกัน (IOC = 0.89) และนำไปหาประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) แบบกลุ่มใหญ่ (Filed Tryout) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ จำนวน 32 คน โดยได้ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เท่ากับ 84.08/85.67 เมื่อเทียบเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ที่เกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาวิชาหน้าที่พลเมือง การฝึกปฏิบัติด้านความ มีระเบียบวินัยต่าง ๆ แผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป้าหมายการจัดการศึกษาด้านหน้าที่พลเมืองที่ดี แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยแนวคิดเกี่ยวกับการสอนด้านต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอน ที่ถูกต้อง

2. ผลการทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียน ด้วยรูปแบบการเรียนรู้อันสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถวิเคราะห์ ได้ดังนี้ คือ

2.1 คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากที่ผู้วิจัยได้เน้นการออกแบบการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิด ทักษะการฝึกปฏิบัติและการคิด โดยให้ความสำคัญกับการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ครูผู้สอนเป็นผู้เตรียมกระบวนการจัดการเรียนสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสรุปและสร้างองค์ ความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาทักษะกระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดในตัวนักเรียน ก่อให้เกิด ความรู้ที่คงทน ซึ่งสอดคล้องกับ (มนต์ชัย เทียนทอง. 2562) การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบ วินัยในชั้นเรียน ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้ ที่แตกต่างกันได้เรียนรู้ตามรูปแบบหรือวิธีการเรียนรู้ที่ตนเองถนัด เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนต่อเนื่อง เป็นระบบ มีกิจกรรมแต่ละขั้นตอนที่สนองตอบต่อลักษณะ การเรียนรู้แบบต่างๆ รวมทั้งนักเรียนจะได้รับการ พัฒนาความสามารถด้านต่างๆ อย่างครอบคลุม

2.2 คะแนนผลการทดสอบวัดความสามารถด้านเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากว่าในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้กับผู้เรียนโดยใช้การเรียนรู้อันแบบ BDSRS Model มาจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ ได้ถ่ายทอดความคิดของผู้เรียนออกมาเป็นความคิดรวบยอดผู้เรียนรู้ว่าตนเองเรียน

เรื่องอะไร สามารถระบุความคิดรวบยอดหลักได้ ซึ่งมีรายละเอียดเรื่องย่อยๆ ที่เรียนว่ามีอะไรบ้างโดยผู้เรียนได้นำรูปภาพ ข้อมูลและเหตุการณ์ที่สัมพันธ์กับเรื่องย่อยที่เรียนได้ ซึ่งก็คือสามารถระบุความคิดรวบยอดเฉพาะได้ มีการใช้เส้นเชื่อมโยงเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลได้ถูกต้อง ทำให้การเชื่อมโยงองค์ความรู้ต่างๆ เหล่านี้ แสดงการถ่ายทอดองค์ความรู้ออกมาเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ความรู้เก่าและความรู้ใหม่สามารถเชื่อมโยงต่อกันได้เป็นอย่างดีผู้เรียนได้มีโอกาสคิดวิเคราะห์ทำความเข้าใจกับเนื้อหามากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น และผู้เรียนมีความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลหรือประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่เข้าด้วยกันอย่างมีลำดับขั้นตอนจึงทำให้เกิดความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model”

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจรายด้านที่มีคะแนนสูงสุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอนและเมื่อแยกเป็นรายข้อ ได้แก่ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติการคิดค้นด้วยตนเองและร่วมมือกันเรียนรู้กับผู้อื่น มีการเรียงเนื้อหาและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและสรุปความรู้เชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างหลากหลาย และนักเรียนเกิดความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนได้ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากมาจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้ความสอดคล้องกับผู้เรียนจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนนักเรียนได้แสดงออกและนำเสนอผลงาน มีการช่วยเหลือกันในการเรียนเป็นกลุ่ม บรรยากาศในการเรียนไม่ต้องเครียดเรียนรู้ได้ตลอดเวลาสามารถพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีชื่อว่า “BDSRS Model” มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองได้เป็นอย่างดี ดังนั้นเมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้จริงครูควรเข้าใจและดำเนินการตามองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน อย่างถูกต้องโดยเน้นการสอนด้านการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยควบคู่ไปกับเนื้อหาสาระวิชาหน้าที่พลเมืองครูควรเตรียมแหล่งข้อมูลในการค้นคว้าที่หลากหลายไว้ล่วงหน้า นอกจากนี้ต้อง ฝึกนักเรียนให้กำกับการเรียนรู้ของตนเองโดยครูคอยดูแล

แนะนำช่วยเหลือในการเรียนรู้ให้กันไปตามขั้นตอน ส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพราะมีการเรียนเป็นกลุ่ม ผกคืดแก้ปัญหา ครูควรแนะนำให้นักเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการทำงานกลุ่มและให้ทุกคนในกลุ่มมีบทบาทมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน กระตุ้นเสริมแรงให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ชมเชยเมื่อผู้เรียนมีความก้าวหน้ามากขึ้นจากเดิม ประเมินผลการเรียนระหว่างเรียนและสิ้นสุดการเรียนครูต้องจัดเนื้อหาให้บูรณาการเชื่อมโยงกันและจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง

2. จากผลการวิจัย พบว่า การเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน มีคะแนนความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับสูง ทุกรายการแต่ทักษะในการระบุลักษณะข้อมูล วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล และประเมินข้อมูลในด้านความถูกต้องความน่าเชื่อถือ และความเพียงพอในการตัดสินใจเลือกทางเลือกในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลอยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นครูผู้สอนที่จะใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ควรเน้นฝึกให้นักเรียนประเมินข้อมูลในด้านความถูกต้องความน่าเชื่อถือและการตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลให้มากขึ้น ซึ่งระยะแรกควรให้เวลาในการคิดและควรให้นักเรียนมุ่งมั่นและตระหนักถึงความสำเร็จในความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยและควรยกตัวอย่างสถานการณ์ในการส่งเสริมระเบียบวินัยที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน

3. จากผลการวิจัย พบว่าการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนเกิดขึ้นตามลำดับจากขั้นต้นไปถึงทักษะขั้นสูงตามพัฒนาการตามวัยของนักเรียน ดังนั้นครูที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ควรคำนึงถึงทักษะกระบวนการที่เกี่ยวข้องในการเรียนและการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนเน้นการปฏิบัติจริงพัฒนาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนไป อย่างช้าๆ พัฒนาสม่ำเสมอโดยครูควรใส่ใจพัฒนาทักษะกระบวนการทางการเรียนการสอนขั้น ต้นใหม่มากๆ ครูควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆ ให้เขาใจอย่างถูกต้องและแม่นยำตามลำดับทักษะที่ต้องการพัฒนา

4. จากผลการวิจัย พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์และแสวงหาข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติความมีระเบียบวินัยด้วยตนเองและรวมกันเรียนรู้กับผู้อื่น รูปแบบการเรียนการสอนมีการเรียงเนื้อหาและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมและสรุปความรู้ เชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สำหรับครูที่นำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ควรจัดกิจกรรมการเรียนการให้ถูกต้องตามขั้นตอน ควรเตรียมแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนคนควาอย่างเพียงพอ ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและทำงานเป็นกลุ่ม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ด้วยเทคนิค BDSRS Model สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากคณะครู นักเรียนสายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คณะผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ

คณะครู-อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงเครื่องมือ ทำให้การศึกษาดำเนินการไปตามขั้นตอนและบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องสำหรับใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ต่อไปและขอขอบคุณครอบครัวซึ่งเป็นผู้อยู่เบื้องหลังให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จในครั้งนี้

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ด้วยเทคนิค BDSRS Model สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน 1) ขั้นระดมความคิด (Brainstorm) 2) ขั้นกำหนดปัญหา (Define the problem) 3) ขั้นศึกษาทฤษฎี (Study the theory) 4) ขั้นแสดงบทบาทสมมติ (Role play) 5) ขั้นสรุปและประเมินผล (Summary and evaluation) ทำให้ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้เรียนรู้ตามรูปแบบวิธีการเรียนรู้ที่ตนเองถนัด ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เนื่องจากที่ผู้วิจัยได้เน้นการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฝึกปฏิบัติและการคิด สามารถสรุปและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามกระบวนการเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติการคิดค้นด้วยตนเองและร่วมมือกันเรียนรู้กับผู้อื่นในการทำงานกลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิด นำความรู้เชื่อมโยงนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมควมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามวัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.

โกวิท ประวาลพฤกษ์. (2556). *การจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงด้านพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

คณะอนุกรรมการ ก.น.ป. (2554). *การพัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองดี*. พิมพ์ครั้งที่ 2.

นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

จินตนา กลิ่นนัท. (2559). *การพัฒนากระบวนการเรียนด้วยโมเดลการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

ทิตนา แคมณี. (2544). *ระเบียบวิธีการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด.(2553). *การวิจัยทางการศึกษาเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม: ประสานการพิมพ์.

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2555ก). *การพัฒนาการสอนสังคมระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พยงค์ จิระพงษ์. (2558). *การสร้างแรงบันดาลใจกับการสามารถในการถ่ายทอด*. : เอกสารประกอบการ

- บรรยาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร.
- พิสุทธิ์ แสงสัตยา. (2559). *กระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนในอนาคต*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2553). *การสอนที่เน้นการวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2558). *การพัฒนารูปแบบหรือโมเดลในการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุ่ง แก้วแดง. (2559). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: อารักษ์.
- โรงเรียนเทศบาลวารินวิชาชาติ. (2565). *สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2565*. งานวัดและประเมินผล โรงเรียนวารินวิชาชาติ กองการศึกษา เทศบาลเมืองวารินชำราบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2559). *เทคนิคเทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). *การวัดผลทางคณิตศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.